

ସମ୍ବଲପୁରର ଆଳୁଆ

ଶ୍ରୀ ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଷତଙ୍କୀ

ସ୍ଵର୍ଗତ ନୃତ୍ୟ ଗୁରୁ ଓଡ଼ିଶା ତଥା ସମ୍ବଲପୁରର ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ବ୍ୟକ୍ତି । ସେ ଜଣେ ସ୍ଵାଧାନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ସମାଜସେବୀ ଓ ସାମ୍ଯାବିକ ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଶାରେ ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ । ସ୍ଵର୍ଗତ ଗୁରୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ୧୯୦୧ ମସିହା ଫାଲଗୁନ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ଦିନ ଶାସନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ରୂପାଳିରେ ହୋଇଥିଲା ।

ସେ ସ୍କୁଲରେ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ପାଠ୍ୟରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅସହ୍ୟୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଅନେକ ଥର ଦେଶ ପାଇଁ ଜେଳ ଯାଇଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସହିତ ମିଳାମିଶା କରି, ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଦେଶଭକ୍ତିରେ ଏତେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଗଲେଯେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପରି କିଶ୍ଚାନିବାରଣ, ଖଦୀପ୍ରଚାର, ହରିଜନ ସେବା ପ୍ରତ୍ୱତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ନିଜର ସାରା ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରି ଦେଇ ଥିଲେ ।

ସ୍ଵର୍ଗତ ଗୁରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ରହିବାକୁ ଭଲ ପାଉ ନଥିଲେ । ସେ ବାହୀଥିଲେ ଏମ.୬ଲ.୬., ଏମ.୧୩. ତଥା ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ପାରିଥାଏତେ । ସମାଜର ଦାର୍ଘ୍ୟ ୪୦ ବର୍ଷରୁ ଉଚ୍ଚ ସାମ୍ଯାବିକତାରେ ଅଭିନ୍ଦନ ହେତୁ ସମାଜର ସଂପାଦକ ପଦବୀ ଆହ୍ଵାନକୁ ପସନ୍ଦ ନକରି ତାହା ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ସଗଲ, ନିଷ୍ପତ୍ତ ଲୋକ ଥିଲେ । ସେ ଯେଉଁ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ଲେଖୁଥିଲେ ତାହା ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ଥିଲା । ସେ ଯେଉଁ

ବିଷୟରେ ଲେଖୁଥିଲେ ତାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ନ ଜାଣିବା ଯାଏଁ ସେ ଲେଖୁ ନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ଅତି ସରଳ । ଲୋକଙ୍କ ମନ ପାଇଲା ଭଲି ଲେଖା ସେ ଲେଖୁଥିଲେ ।

ସେ ସମାଜପାଇଁ ବହୁ ପରିଶ୍ରମ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦେହରେ ଚିକିତ୍ସା ହେଲେ ଗର୍ବ ନଥିଲା । ତାଙ୍କର ପୋଷାକ ଥିଲା ଖଣ୍ଡ ଆଶ୍ଵଲୁଚା ଖଦୀ ଧୋତି ଓ ଖଣ୍ଡ ଖଦୀ ଗାମୁଛା । ସେ ସ୍ଵଦେଶୀ ଜିନିଷ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଯଦି କୌଣସି ବିକ୍ରେତା ନ ଆସିଲେ ସେ ନିଜେ ଘର ଘର ବୁଲି “ସମାଜ” ବାଶୁଥିଲେ ।

ଦାର୍ଘ୍ୟ ୪୦ ବର୍ଷରୁ ଉଚ୍ଚ ବର୍ଷ ଦୈନିକ ମନ୍ୟାଦପତ୍ର “ସମାଜ” ପାଇଁ ସେ ଯାହା କରି ଯାଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ କେତେକ ପାଇଁ ସେ ଯାହା କରି ଯାଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଶେଷ ନାନା ନ୍ୟୟସ୍ଥାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଯୋଗୁ ସମାଜ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫ୍ରୁ ନାନା ଅପଦସ୍ଥ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ଗାନ୍ଧିବାଦୀ ଲୋକ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଉଲିଆ ପଣ୍ଡିମ ଓଡ଼ିଶାର ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କରେ କିଛି ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଭଲିଆ ମହାପୁରୁଷ ଏପରି କଥା ଶୁଣିବା ଦାରା ତାଙ୍କ ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ସଂସାର ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ମୁଦିପଢା, ସମ୍ବଲପୁର